

Χριστούγεννα - Ηλιούγεννα

Θεοί και μύθοι

Έρχονται πάλι οι εορτές των Χριστουγέννων, πανάρχαια γιορτή στην οποία γιορταζόντουσαν πάντα οι γεννήσεις θεών και ηρώων, που σηματοδοτούνται από αυτή την χαρακτηριστική περίοδο του Χειμερινού Ηλιοστασίου. Είναι η εποχή που ο Ήλιος, σταματάει την κάθοδό του στον ορίζοντα, και αρχίζει δειλά δειλά να ξανανεβαίνει, υποδηλώνοντας την Αναγέννηση της Φύσης που θα γίνει σε τρεις μήνες, δηλαδή στην Άνοιξη. Το σκότος θα αρχίσει πάλι να υποχωρεί και το φως αργά αλλά σταθερά θα πλημμυρήσει την Γη για έναν ακόμα χρόνο δίνοντας ζωή και εκ τούτου χαρά και αγαλλίαση.

Η γνωστή μας παράδοση επιβάλλει τον εορτασμό και τον διάκοσμο, αυτόν που όλοι βλέπουμε σήμερα, με την φάτνη, την βρεφοκρατούσα, το θείο βρέφος, τους μάγους, τους βοσκούς, το άστρο, τους αγγέλους, τις μελωδίες, τους αγιοβασίληδες και τα στολισμένα δένδρα ή τις φανταχτερές διακοσμήσεις. Θα δούμε πόσο αυτά, αλλά και άλλα σύμβολα που όπως ξέρουμε προέρχονται από τον μύθο της Γέννησης του Ιησού και γενικά από τις ιστορίες των Ευαγγελίων, είναι χαρακτηριστικό της συγκεκριμένης θρησκείας ή πανάρχαιοι συμβολισμοί και δηλώσεις της παρουσίας θεών ή ηρώων. Εν ολίγοις θα δούμε ένα θέμα για το οποίο αν και έχουμε πει πολλά δεν έχουμε μια συνολική εικόνα: Τις προχριστιανικές επιρροές από τους αρχαίους μύθους που περιλαμβάνει ο Χριστιανισμός, οι οποίες στο ποίμνιο είναι μάλλον άγνωστες.

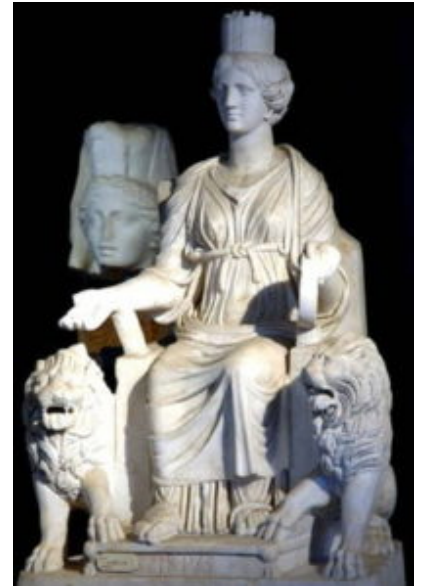
Στην αναζήτησή μας αυτή θα χρησιμοποιήσουμε το βιβλίο του Μηνά Παπαγεωργίου, *Το Πρόβλημα της Ιστορικότητας του Ιησού, το Ρεύμα των Μυθικιστών*, που περιλαμβάνει όλη την ιστορική συνέχεια της αμφισβήτησης της ιστορικότητας του Ιησού, τόσο παγκόσμια όσο και στα μέρη μας, σε μεγάλο

βαθμό, μέσα από συνεντεύξεις προσώπων που αρκετά από αυτά σήμερα έχουν μεγάλη δραστηριότητα στον τομέα αυτό .

Κριτήρια ηρωοποίησης

Στις αρχές του 20^{ου} αιώνα, αφού ήδη έχει γίνει η θεμελίωση από τον Φρόιντ της Ψυχανάλυσης, που έδωσε μια νέα προοπτική στην έρευνα της ψυχολογίας και της κατανόησης του ανθρώπινου ψυχισμού, ο Otto Rank, Αυστριακός ψυχολόγος και συγγραφέας, στενός συνεργάτης του Φρόιντ, στην μονογραφία που έγραψε το 1909 *Ο μύθος της γέννησης ενός ήρωα*, δηλώνει τις προϋποθέσεις που πρέπει να συγκεντρώνει το πρότυπο ενός ήρωα, με την παράθεση 15 χαρακτήρων από την παγκόσμια συλλογή ηρώων και φέρνει σαν παραδείγματα τις βιογραφίες πασίγνωστων ηρώων όπως του Μωυσή, του Οιδίποδα, του Πάρη, του Ηρακλή, του Χριστού, του Γκιλγκαμές, του Περσέα και άλλων.

Ακολούθησε ο ανθρωπολόγος Lord Raglan, με το έργο του *Ο ήρωας, μελέτη της παράδοσης* με 21 ήρωες από τους οποίους συγκέντρωσε και απομόνωσε τα παρακάτω 22 κριτήρια που συνήθως περιλαμβάνει η βιογραφία ενός καθώς πρέπει ήρωα και αυτά είναι τα παρακάτω:

1. Η μητέρα του να είναι παρθένα.
2. Ο πατέρας του είναι βασιλιάς.
3. Ο πατέρας σχετίζεται με την μητέρα.
4. Ο τρόπος σύλληψης του ήρωα είναι ασυνήθιστος.
5. Ο ήρωας προορίζεται ήδη να γίνει υιός θεού.
6. Γίνεται απόπειρα να θανατωθεί ο ήρωας.
7. Ο ήρωας φυγαδεύεται μακριά.
8. Ανατρέφεται από θετούς γονείς σε ασφαλή περιοχή μακριά από τον τόπο καταγωγής του.
9. Δεν υπάρχουν πολλές πληροφορίες για τα παιδικά του χρόνια.
10. Όταν έρθει η ώρα επισκέπτεται το μελλοντικό του βασίλειο.
11. Νικά τον βασιλιά της περιοχής (συνήθως σφετεριστή της εξουσίας), ή έναν τεράστιο δράκο ή τέρας ή και όλα μαζί.
12. Παντρεύεται μια πριγκίπισσα.
13. Γίνεται βασιλιάς.
14. Για μια περίοδο βασιλεύει σε καθεστώς ηρεμίας.
15. Καθορίζει νόμους.
16. Αργότερα χάνει την εύνοια των θεών ή του περιβάλλοντος του.
17. Απομακρύνεται από τον θρόνο του και την πόλη.
18. Πεθαίνει με έναν τρόπο που αναδύει μυστήριο.
19. Αυτό συνήθως γίνεται στην κορυφή ενός λόφου.
20. Τα παιδιά του αν υπάρχουν δεν τον διαδέχονται.
21. Το άψυχο σώμα του δεν μένει στο χώμα.
22. Έχει έναν ή περισσότερους ιερούς τάφους.

Στους 21 αυτούς ήρωες δεν περιέλαβε τον Ιησού, για να μην έχει προστριβές με τον εκδότη του, αλλά το έργο αυτό το ολοκλήρωσε ο Αμερικανός λαογράφος Alan Dundes με το έργο του *το μοτίβο του ήρωα και η ζωή του Ιησού* στο οποίο διαπιστώνει ότι από τα 22 κριτήρια του Reglan, ο Ιησούς ικανοποιεί τα 17 βάζοντας τον στην κορυφή της λίστας των ηρώων.

Ο Dundes ολοκληρώνοντας το έργο του αναφέρει: *“την Ιστορία του Ιησού οφείλουμε να την κατανοήσουμε σαν μια πολύ ειδική εκδοχή, ενός τυπικού ινδοευρωπαϊκού ηρωικού μοτίβου... Η ιστορία του Ιησού είναι αδύνατον να κατανοηθεί δίχως γνώση του πολιτισμικού περιβάλλοντος μέσα στο οποίο αναπτύχθηκε. Είναι επίσης αδύνατον να κατανοηθεί χωρίς την σύγκριση με άλλα μοτίβα ηρώων που συναντώνται σε γειτονικούς πολιτισμούς...”*. (σελ. 78-80).

Αυτά τα μοτίβα και το γενικότερο πολιτισμικό περιβάλλον θα πρέπει να δούμε τώρα. Ένα περιβάλλον που πάντα επικοινωνούσε, αλλά από την ενοποίηση κάτω από τον Μέγα Αλέξανδρο, η ανάμειξη εθίμων, παραδόσεων και θρησκειών είναι πλέον σίγουρο και ξεκάθαρο γεγονός.

Θρησκευτικές ομοιότητες

Θα ξεπεράσουμε όλους τους υπόλοιπους που προσέφεραν ένα σημαντικό λιθαράκι στην έρευνα και θα πάμε στην Dorothy Milne Murdock που ήταν ανεξάρτητη ερευνήτρια της συγκριτικής θεολογίας και μυθολογίας και μεγάλη γνώστρια όλων των θρησκευτικών μύθων. Ας δούμε τι συμβαίνει λοιπόν με τις άλλες θρησκείες και τις επιπλέον αντίστοιχες δοξασίες που φόρτωσαν τους θεούς τους ή τι ομοιότητες υπάρχουν με την χριστιανική παράδοση.

Αιγυπτιακή θρησκεία

Στο βιβλίο της *Christ in Egypt* με έρευνα σε πάνω από 900 αιγυπτιακές πηγές, αποδεικνύει τις ομοιότητες ανάμεσα στην αιγυπτιακή και την ιουδαιοχριστιανική θρησκεία πολλές από τις οποίες παρουσιάζονται στην ταινία Zeitgeist.

Οι Αιγύπτιοι είχαν ήδη έναν ιδιότυπο μονοθεϊσμό, πέρα από την γνωστή προσπάθεια του Αμενόφι. Εύκολα συναιρούσαν πολλούς θεούς σε έναν, συνειδητοποιώντας ότι πολλές δυνάμεις συσχετίζονταν και μπορούσαν να θεωρηθούν σαν διαφορετικές εκφράσεις μιας θεϊκής ύπαρξης.

Υπάρχει ο καλός θεός του φωτός ο Ώρος και ο κακός ο Σεθ, θεός του σκότους ή το “ερπετό του κάτω κόσμου”. Να σημειωθεί ότι ο “κακός” Σεθ γράφεται επίσης και σαν “Σουτ”, “Σατ” ή “Σάτα” που φυσικά μοιάζει πάρα πολύ με την λέξη “Σατανάς”.

Ο Ώρος επιπλέον:

- Έχει γεννηθεί και αυτός στο Χειμερινό Ηλιοστάσιο, σε μια στάνη.

- Έχει και αυτός ευγενική καταγωγή και γεννήθηκε φυσικά από παρθένα ονόματι Mery.
- Ο ερχομός του προαναγγέλλθηκε από άστρο στην Ανατολή και στην γέννησή του παραβρέθηκαν σοφοί άνδρες.
- Στην ηλικία των 12 ήταν δάσκαλος στον ναό και στα 30 του βαπτίστηκε.
- Είχε 12 συντρόφους - βοηθούς - αποστόλους.
- Βαπτίστηκε από τον Ανηρ τον Βαπτιστή που και αυτός αποκεφαλίστηκε.
- Έκανε θαύματα, εξόρκιζε δαίμονες, ανέσταινε νεκρούς.
- Περπατούσε στο νερό.
- Σταυρώθηκε σε σταυρό ανάμεσα σε δύο κλέφτες.
- Αυτός (ή ο Όσιρις) θάφτηκε για 3 ημέρες και μετά αναστήθηκε.
- Ο Ωρος / Όσιρις αποκαλούνταν επίσης “η οδός”, “η Αλήθεια και η Ζωή”, “Μεσσίας”, “ο καλός βοσκός”.

Οι αιγυπτιακές αντιλήψεις για τον θάνατο την ανάσταση και την μετά θάνατον ζωή αποτέλεσαν την βάση της αντίστοιχης χριστιανικής θέασης. Επιπροσθέτως η χριστιανική εικόνα του Παραδείσου και της Κόλασης ακολουθεί στενά την αιγυπτιακή, τόσο που οι Αιγύπτιοι θεωρούσαν τον Χριστιανισμό συνέχεια της δικής τους θρησκείας.

Βούδας

Σύμφωνα με τις πηγές έχουν υπάρξει πολλοί βούδες στο παρελθόν και όχι μόνο ο γνωστός μας Σιντάρτα Γκαουτάμα που υποτίθεται ότι έζησε τον 6^ο π.κ.ε. αιώνα.

Ο Βούδας είχε ήδη λάβει πολλές μετενσαρκώσεις, συμπεριλαμβανομένου και ενός ξυλουργού, ένα επάγγελμα που επίσης αποδίδεται στον Ιησού.

Ο Βουδισμός εξαπλώθηκε στην Ινδία από τον βασιλιά Asoka που έστειλε μισθοφόρους σε “όλες τις γωνιές του κόσμου” για να διαδώσει το μήνυμά του τον 3^ο αιώνα. π.κ.ε. Φαίνεται όμως, ότι και πριν από αυτό, βουδιστές μοναχοί εμφανίστηκαν στην Δύση μέσα από τον δρόμο του μεταξιού. Ενώ φιλόσοφοι, όπως και ο Πυθαγόρας, φέρονται να πήγαν στην Ινδία για να μελετήσουν την φιλοσοφία του και ταυτόχρονα βουδιστές μοναχοί να υπάρχουν στην Αίγυπτο, πριν ο Μέγας Αλέξανδρος φέρει την Οικουμένη πιο κοντά και την διάχυση των ανατολικών δοξασιών στην Μεσόγειο.

Ένα ενδιαφέρον κείμενο που δείχνει την σχέση των Ιουδαίων με τους Ινδούς είναι μια πληροφορία υποτίθεται από τον Αριστοτέλη που μεταφέρει ο Ιώσηπος: “[179]

κάκεϊνος τοίνυν τὸ μὲν γένος ἦν Ἰουδαῖος ἐκ τῆς κοίλης Συρίας. οὗτοι δέ εἰσιν ἀπόγονοι τῶν ἐν Ἰνδοῖς φιλοσόφων, καλοῦνται δέ, ὥς φασιν, οἱ φιλόσοφοι παρὰ μὲν Ἰνδοῖς Καλανοί, παρὰ δὲ Σύροις Ἰουδαῖοι τοῦνομα λαβόντες ἀπὸ τοῦ τόπου· προσαγορεύεται γὰρ ὃν κατοικοῦσι τόπον Ἰουδαία. τὸ δὲ τῆς πόλεως αὐτῶν ὄνομα πάνυ σκολιὸν ἔστιν· Ἱερουσαλήμην γὰρ αὐτὴν καλοῦσιν.” (Κατ’ Απίωνος 1.179).

Που στην απλούστερη περίπτωση μας δείχνει τον βαθμό επικοινωνίας και αλληλοεπηρεασμού των παραδόσεων της περιοχής, που ήταν γνωστή τότε σε όλους.

Υπάρχουν επίσης αρκετά στοιχεία που συνδέουν τον πατριάρχη των Εβραίων Αβραάμ με τον Ινδό θεό Βράχμα, εκτός από το όνομα.

Στα αρχαία κείμενα, ο Βούδας θεωρείται μια θεϊκή ύπαρξη, με εκπληκτικές ικανότητες όπως το να θεραπεύει αρρώστους και τυφλούς. Είχε επίσης βασιλική καταγωγή και αποκαλείται “πρίγκιπας”. Η γενεαλογία του επίσης αναγράφεται στα κείμενα για να επιβεβαιώσει την θεϊκή-βασιλική του καταγωγή. Και αυτός συνελήφθη από την μητέρα του σε μια κατάσταση οράματος, ενώ ο “πατέρας” του το έμαθε από αγγελικές υπάρξεις. Κατά την γέννησή του εμφανίζονται άγγελοι και φυσικά εμφανίστηκε και ένα λαμπρό άστρο για να την σηματοδοτήσει. Μάλιστα η μητέρα του Βούδα ήταν και αυτή παρθένος, γεγονός που το σημειώνει και ο Ιερώνυμος τον 4^ο αιώνα. (*Hieronymus , Adversus Iovinianum* 1.42) και περιττό να προσθέσουμε ότι η μητέρα του όπως και η Παναγία πήγε στον παράδεισο με την παρθενιά της ανέγγιχτη. Ο Βούδας δελεάζεται και αυτός όπως ο Ιησούς να παρασυρθεί από τον δαίμονα Μάρα, αλλά φυσικά ο Βούδας ξεπέρασε τον πειρασμό όπως ακριβώς και ο Ιησούς, αυτό μάλιστα έγινε δίπλα σε ένα ποταμό τον ποταμό Neranjara. Στην βουδιστική παράδοση υπάρχει επίσης μια κόλαση στην οποία κατεβαίνει ο λυτρωτής Βούδας για να ελευθερώσει τις ψυχές και θεωρείται φυσικά και αυτός λυτρωτής της ανθρωπότητας. Στην θέση της 2^{ης} παρουσίας, οι βουδιστές έχουν την αναμονή του Μαιτρέγια (του φίλου της ανθρωπότητας) που φυσικά θα είναι και αυτός ένας Βούδας για να σώσει τους ανθρώπους. Αυτά αναφέρονται σε έκταση στο βιβλίο της *Ἡλιοι του Θεού*.

Κρίσνα

Ο θεός Κρίσνα επίσης γεννήθηκε από την “αγνή κόρη” Devaki, που φυσικά παρόλο που έχει γεννήσει ήδη 7 παιδιά θεωρείται κατά πολλούς παρθένος, αφού η Devaki θεωρείται μετενσάρκωση της θεάς της Αυγής Aditi που είναι η “αιώνια παρθένα” και η “ουράνια παρθένα”, παρά το γεγονός ότι και αυτή γέννησε 8 παιδιά (να σημειωθεί ότι στα Ευαγγέλια αναφέρεται επίσης η παρθένος Μαρία να έχει

τουλάχιστον 7 παιδιά. Κατά Μάρκον 6.3).

Ο Κρίσνα θεωρείται μετενσάρκωση του ηλιακού θεού Βισνού που αναγεννάται και αυτός στο Χειμερινό Ηλιοστάσιο. Η γέννησή του έγινε στο σπίτι ενός αγελαδοβοσκού και αμέσως αντιμετώπισε την απειλή της ζωής του από τυράννους που κατέληξαν να σφάξουν και αυτοί άλλα παιδιά όχι όμως τον Κρίσνα. Ο αδερφός του Κρίσνα ο Μπαλαράμα, ήταν ο Πρόδρομός του, μια φιγούρα που ταιριάζει στον ρόλο του Ιωάννη του Βαπτιστή. Να σημειωθεί ότι από τον 3^ο αιώνα. π.κ.ε. ο Κρίσνα είχε ταυτιστεί από τους Έλληνες με τον Ηρακλή.

Ο Κρίσνα επίσης ήταν δάσκαλος και είχε μαθητές. Το ενδιαφέρον είναι ότι μπροστά τους μεταμορφωνόταν όπως και ο Ιησούς των Ευαγγελίων και επίσης αναφέρεται όπως ο Ιησούς το Α και το Ω, αλλά εδώ λίγο διαφορετικά ως η αρχή, η μέση και το τέλος. Ο θάνατός του επίσης ομοιάζει πολύ. Καρφώνεται σε ένα δένδρο με ένα βέλος, μετά από τον θάνατο του φυσικά ανέρχεται και αυτός στους ουρανούς.

Αρχαίες ασσυρο-βαβυλωνιακές θρησκείες

Στο Έπος του Γκιγκαμές αναφέρεται ένας θεάνθρωπος, μια μάχη στην ερημιά, μια θεϊκή φωνή από τον Ουρανό που μοιράζει ψωμί, και μια εξαφάνιση στον κάτω κόσμο.

Η σουμερο-ακκαδική θεά Ιστάρ κατεβαίνει στον κάτω κόσμο για τρεις ημέρες, ενώ έχει τοποθετηθεί σε έναν πάσαλο από τον οποίο ανασταίνεται. Το ίδιο συμβαίνει και με τον σύζυγό της τον Θαμούζ για τον οποίο θρηγνούν και οι Εβραίοι (Ιεζεκιήλ 8:14). Ο Θαμούζ αναφέρεται και ως Άδωνις.

Μίθρας

Ο Μίθρας ήταν ο πλέον ανταγωνιστής θεός της εποχής που διαδίδεται ο Χριστιανισμός και τα στοιχεία που έχει με τον Χριστιανισμό είναι τόσα πολλά και εξόφθαλμα που οι ίδιοι οι χριστιανοί πατέρες τα εκλογίκευσαν ως προσπάθεια του διαβόλου να μπερδέψει το ποίμνιο.

Με παρόμοιο τρόπο με τους προηγούμενους λοιπόν έχουμε

- Θαυματουργή γέννηση στις 25 Δεκεμβρίου, παρουσία βοσκών.
- 12 μαθητές.
- Περιελάμβανε την ιερότητα του σταυρού και ένα σημάδι στο μέτωπο.
- Έκανε θαύματα και υποσχόταν στους ακολούθους του αθανασία.
- Ανασταίνεται από τους νεκρούς κάθε χρόνο στην εποχή του Πάσχα των χριστιανών.
- Ιερή μέρα του ήταν η Κυριακή.

(Σελ. 192-202)

Αρχαία ελληνική θρησκεία

Για την ελληνική θρησκεία θα πάμε στην κλασική φιλόλογο με μεταπτυχιακές σπουδές στην ψυχολογία κα Χαρίτα Μήνη, συγγραφέα πέντε βιβλίων, που αρχικά μας δείχνει τις βασικές αρχετυπικές αφομοιώσεις της Μητέρας των Θεών Γαίας – Ρέας – Κυβέλης, ή της βρεφοκρατούσας, στην μητέρα του Ιησού. Αντίστοιχα τις έννοιες του “Νοητού Ήλιου” και του θνήσκοντος και ανασταίνοντος θεού από τον Ιησού. Το ίδιο και με έννοιες που είχαν δοθεί στην φύση, όπως Παντοκράτειρα, Παμβασίλεια (Βασιλεύς των Βασιλέων), σελασφόρος (εγώ ειμί το φως), αυτοπάτωρ και απάτωρ, δίκη=δικαιοσύνη (Ήλιος της Δικαιοσύνης), πάνσοφος, που αποδίδονται πλέον στον Ιησού και τον Γιαχβέ.

Στην ελληνική μυθολογία αναφέρονται πολλές μορφές που κατεβαίνουν στον Άδη και επιστρέφουν, όπως η Περσεφόνη, ο Άδωνις, ο Ορφέας, ο Οδυσσέας, ο Ηρακλής, ο Διόνυσος Ζαγρεύς.

Για τον θεό **Βάκχο-Διόνυσο**, πρέπει να σημειωθεί ότι είχε και αυτός μια γέννηση

υπερφυσική, γιος Θεού και θνητής. Καταδιώχθηκε, υπέφερε, πέθανε και αναστήθηκε. Εμφανίστηκε ως Σωτήρας και έκανε θαύματα, μάλιστα είχε και τον τίτλο “ιατρός”, “Υγιάτης” και “Λύσιος”=Λυτρωτής.

Τα στοιχεία είναι πολλά, ακόμα και η Θεία Κοινωνία των χριστιανών είναι φτιαγμένη από το οίνο του Βάκχου και τον άρτο της Δήμητρας. Το σταφύλι, και το αμπέλι, γίνονται από τα χαρακτηριστικότερα σύμβολα του Ιησού, ακριβώς όπως και του Βάκχου. Το πρώτο θαύμα του Ιησού ήταν η μετατροπή του νερού σε οίνου, αυτό ακριβώς που αναφέρει ο Ευριπίδης για τον Βάκχο. Υπάρχει επίσης και αυτό είναι εντυπωσιακότατο ένα εύρημα του 2ου αιώνα π.κ.ε. όπου ο Διόνυσος εμφανίζεται εσταυρωμένος με την επιγραφή “Ορφέας Βακχικός”. Άλλωστε στην τέχνη είναι γνωστό ότι οι χριστιανοί υιοθέτησαν τις απεικονίσεις του Ορφέα παραλληλίζοντας τον με τον Ιησού ως “Καλό Ποιμένα”.

Τέλος, η Μήνη έχει μια ενδιαφέρουσα ανάλυση πως το χαρακτηριστικό του Βάκχου που είναι η “έκσταση” αντιστοιχίζεται στην “αγάπη” του Ιησού. (σ. 231-246).

Μια που μιλήσαμε νωρίτερα για παρθένες μητέρες θεών, διαβάστε εδώ περί παρθενογένεσης.

Για την σχέση του Γιαχβέ με τον Διόνυσο διαβάστε επίσης και εδώ.

Μοτίβα και ιδέες από τα Ομηρικά Έπη.

Μια ενδιαφέρουσα επίσης μελέτη είναι του Dennis McDonald με τίτλο *τα Ομηρικά Έπη και το Ευαγγέλιο του Μάρκου*. Σύμφωνα με αυτήν, όπως ακριβώς γινόντουσαν στα σχολεία μελέτη και μίμηση των επών που ήταν και το κύριο βιβλίο ανάγνωσης της εποχής, με τον ίδιο τρόπο είναι γραμμένο το πρώτο Ευαγγέλιο του Μάρκου, σε ότι αφορά τα συμβάντα που περιγράφει. Οι σκηνές του Ευαγγελίου έχουν αντιστοιχία στα έπη όχι απαραίτητα με τον ίδιο ήρωα. Ο Ιησούς μοιάζει με τον Έκτορα, ή με άλλους ομηρικούς ήρωες, αλλά περισσότερο με τον Οδυσσέα.

Ας πάρουμε αρχικά τον Οδυσσέα, διαπλέει θάλασσες μαζί με τους συντρόφους του που είναι πολύ κατώτεροι του και δεν μπορούν να αντιμετωπίσουν δύσκολες καταστάσεις, ο ίδιος κάνει εντυπωσιακά κατορθώματα, επιστρέφει στον οίκο του πατρός του τον οποίο λυμαίνονται αντίπαλοι, αντιμετωπίζει υπερφυσικούς εχθρούς, δειπνεί και αυτός με τους συντρόφους του και μετά επισκέπτεται τον Άδη, και προφητεύει σε τρίτο πρόσωπο την επιστροφή του. Μια σοφή γυναίκα τον αλείφει πριν την τελική μάχη, θεοί καταπαύουν τρικυμίες ή περπατούν στην θάλασσα, υπάρχουν τέρατα στις σπηλιές και γίνεται επίσης ένα τεράστιο γεύμα

στην παραλία για χιλιάδες κόσμο (με ήρωα τον Τηλέμαχο). Ο Έκτορας επίσης πεθαίνει και το σώμα του σώζεται από τον αντίπαλό του, ενώ τον θρηνούν τρεις γυναίκες. Η καινοτομία είναι ότι ο Ιησούς ανασταίνεται (σελ. 80-82).

Φυσικά, η λίστα είναι εκτενέστερη, αλλά και μόνο αυτά μας βοηθούν στο να καταλάβουμε καλύτερα τον τρόπο δομής και πλοκής του Ευαγγελίου.

Επίλογος

Το λογικό συμπέρασμα που βγαίνει από όλα αυτά, είναι ότι η ανθρωπότητα δεν έπαψε ποτέ να γιορτάζει ένα σημαντικό αστρονομικό γεγονός, το σταμάτημα της πτώσης του Ηλίου και την ελπίδα της Άνοιξης, το έκανε στο παρελθόν, το κάνει και τώρα. Οι γεννήσεις και οι συμβολισμοί των θεών που κοσμούσαν και κοσμούν ακόμα τις θρησκείες, δεν είναι παρά ένα επαναλαμβανόμενο μοτίβο ηλιολατρείας που περιλαμβάνει φυσικά και τον Χριστιανισμό και η απόδειξη είναι ότι οι σημαντικότερες του εορτές, τα Χριστούγεννα και το Πάσχα, οριοθετούνται από τις δύο σημαντικότερες θέσεις του Ηλίου, το χειμερινό ηλιοστάσιο και την εαρινή

ισημερία.

Το επόμενο συμπέρασμα βγαίνει αυτό που και ο ίδιος ο συγγραφέας αναφέρει στην ολοκλήρωση του βιβλίου (σ. 345): Είναι τόσο κραυγαλέες οι ομοιότητες της ευαγγελικής αφήγησης για τον Ιησού με τα σύμβολα και τις παραδόσεις των άλλων προχριστιανικών θεοτήτων, που και μόνο αυτές θέτουν σε αμφιβολία την ιστορική του ύπαρξη, για την οποία ούτως ή άλλως υπάρχει απουσία άλλων ιστορικών ή αρχαιολογικών ενδείξεων, ενώ ταυτόχρονα εμφανίζεται μια τεράστια προσπάθεια συγκάλυψης του κενού αυτού με πλαστογραφίες, θέματα, που επίσης περιλαμβάνει το βιβλίο του κυρίου Παπαγεωργίου και που έχουμε αναλύσει διεξοδικά σε αυτόν τον χώρο. Ο τρόπος δε που ο Χριστιανισμός επιβλήθηκε και πολέμησε όσους είχαν μικρή ή μεγάλη διαφορετική γνώμη, εντείνει την προβληματική της αλήθειας και της αγάπης που υποτίθεται ότι μεταφέρει, και αποδεικνύει ότι όλη αυτή η ιστορία που ομοιάζει συνωμοσία, έχει γίνει ή τουλάχιστον έχει χρησιμεύσει και συντηρείται για την εξουσία και την δύναμη του ιερατείου και μόνον, κρατώντας όμως την κοινωνία μας στην συντήρηση και το σκοτάδι του μεσαιωνικού Βυζαντίου.

Με από όλα αυτά τα στοιχεία που δεν μπορούν να αγνοηθούν, ο καθείς ας βγάλει τα συμπεράσματά του αν η ύπαρξη, του Ιησού των ευαγγελίων, μπορεί να θεωρηθεί ιστορικά αληθής ή μύθος.

Διαβάστε επίσης: Στέλιος Κανάκης, *Χριστούγεννα: Η μεγάλη νύχτα των θεών* (πολλοί θεοί, ίδια κόλπα)

Βιβλιογραφία: Μηνάς Παπαγεωργίου, *Το Πρόβλημα της Ιστορικότητας του Ιησού*, Δαιδάλεος, Θεσ/νικη 2014.

Φιλίστωρ